

Фантазіє! Ти сило чарівна,
Що збудувала світ в порожньому просторі,
Вложила почуття в байдужий промінь зорі,
Збудила мертвих з вічного їх сна,

Мету вказала буйній хвилі в морі, —
До тебе обертаюсь я сумна:
Скажи мені, фантазіє дивна,
Як допомогти в безмірнім людським горі?

Як світ новий з старого збудувати?
Як научить байдужих почувати?
Як розбудити розум, що заснув?
Як час вернуть, що марне проминув?

Як певную мету вказати розпачливим?
Фантазіє! Порадь, як жити нещасливим?

1890

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 383.

Вперше надруковано у журн. «Життя і революція», 1928, № 2, стор. 154.

Датується 1890 р. за автографом в альбомі «Poesie», в якому дата [18]90 р. проставлена майже під кожною поезією циклу.

Подається за збіркою « [На крилах пісень](#) ».